

Jeg tror ikke og har heller ikke hørt, at der fra borgerligt hold er uenighed om, at man er nødt til at sikre Maren i Kæret på en eller anden måde. Vi tror ikke på, det kan ske via liberaliseringer. Hvis man kan bevise, at de kan sikres 100 pct. på den måde, er vi ikke tilhængere af en hel masse styring, men vi tror ikke, det kan lade sig gøre.

Forskningsministeren (Frank Jensen):

Politik handler om at ville og kunne, som Olof Palme engang sagde. Jeg er ikke i tvivl om, at alle 179 medlemmer her i salen gerne vil, men vi ved også efterhånden, når vi har været her i længere tid, at det kræves, at der er 90 mandater, for at kunne få noget vedtaget her i salen. Det er jo de betingelser, vi alle må operere under. Jeg ved godt, at nogle, ikke mindst Enhedslisten, tror, at man hver gang kan finde et alternativ; bare man i hvert fald er enig i Enhedslistens gruppe, så er der et alternativ. Men sådan er det jo nu ikke, for der skal 90 mandater til.

Jeg vil gerne indledningsvis sige tak til ordførerne for den meget positive modtagelse af de to lovforslag, vi har til behandling. Det er måske ikke så overraskende, at der har været meget positive tilkendegivelser, i og med at det er et meget bredt forlig, der er baggrunden for fremsættelsen af de to lovforslag. Som forliget understreger, kunne de kun fremsættes – jeg gentager: De kunne kun fremsættes – hvis den gamle forligskreds kunne nå til enighed.

SF har så ved et, synes jeg, konstruktivt bidrag både i et møde i Europaudvalget, som har været meget diskuteret tidligere, og undervejs i processen fundet mulighed for at kunne stå bag den politik, der skal gennemføres på telekommunikationsområdet i de kommende år. Jeg hilser med stor tilfredshed, at vi både kunne holde sammen i den gamle forligskreds, og at der kunne åbnes op for nye partier, som gerne vil være med til at påvirke udviklingen på dette meget vigtige område.

Det er rigtigt, som flere har påpeget, at baggrunden for i hvert fald starten på debatten i Europaudvalget var Den Europæiske Unions grønne bog om liberalisering på telekommunikationsområdet. Der er nu fastsat en seneste dato for den fulde liberalisering af infrastrukturejer-skabet til den 1. januar 1998.

Hr. Svend Heiselberg, som gjorde den betragtning, har jo ret i, at det her nok var kommet, uanset hvad Den Europæiske Union havde

fundet på, fordi det er et spørgsmål om en teknologisk forandring, teknologisk fornyelse, der finder sted, hvor vi alle må erkende, at borgere, forbrugere, virksomheder og private forbrugere kun får stillet den nyeste teknologi til rådighed, hvis der også er et vist pres for, at de teknologiske forandringer kan komme til markedet.

At der er en monopolist, der sidder på markedet, som kan have eneretten til at bestemme, hvad der må komme på markedet, er ikke det bedste udgangspunkt for at sikre det, som jeg synes alle har talt om, selv Enhedslisten: at det her også har udgangspunkt i, hvad forbrugeren, hvad danskeren, hvad virksomheden skal have stillet til rådighed på telekommunikationsområdet i fremtiden. Dér er jeg overbevist om, at ved at der allerede nu sker en liberalisering i Danmark på tjenestesiden – og også vil komme det, når det drejer sig om infrastrukturens side – vil vi have garanti for, at man også i Danmark ved hjælp af konkurrencen kan sikre, at forbrugerne får de teknologiske landvindinger, der finder sted på området.

Fru Vibeke Peschardt var inde på, at med det oplæg, der ligger fra regeringens side, er det ikke liberalisering for liberaliseringens egen skyld. Vi har lavet en dansk dagsorden, vi har lavet en dansk proces nu, der skal føre os frem mod slutmålet, der hedder fuld liberalisering. Undervejs i den proces vil liberaliseringen ikke fremstå som et mål i sig selv, men den vil være et middel til at nå det mål, som fru Vibeke Peschardt påpegede, nemlig at vi skal give danske forbrugere og danske virksomheder verdens bedste og billigste teleydelser inden år 2000. Det er det, der er målsætningen, og undervejs i realiseringen af det er et af redskaberne liberalisering.

Jeg er overbevist om, at skal vi realisere informationssamfundet og de visioner, der ligger i informationssamfundet med baggrund i Dybkjær-Christensen-rapporten om »Informationssamfundet år 2000« og regeringens egen handlingsplan, så er reduktionen i omkostningerne i informationssamfundet på teleydelserne et meget væsentligt element for at bringe Danmark i front og gøre det muligt, at det ikke kun er den samfundsmæssige elite, der har råd til og mulighed for at anvende de nye teknologiske muligheder i informationsamfundet, men at det også bliver den brede befolkning. Derfor må en udvikling på telekommunikationsområdet med reducerede takster også være et element i informationssamfundet ud fra en lighedsbetragtning.